

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 15.VII.1964 (P 105 197)

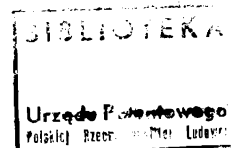
Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 10.X.1965

Kl. 80a, 45/01

MKP B 28 b 11/02

UKD

Twórca wynalazku: **Lubomir Tomaszewski**

Właściciel patentu: Instytut Wzornictwa Przemysłowego, Warszawa (Polska)

Sposób wytwarzania ceramicznych naczyń z uchem zwłaszcza filiżanek

1

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób wykonywania ceramicznych naczyń wraz z uchem o łatwej technologicznie do wykonania konstrukcji, zwłaszcza filiżanek.

Tradycyjne rozwiązanie filiżanek w najbardziej rozpowszechnionej postaci stanowi czarkę z doklejonym uchem. Kształty czarek są dobierane w sposób różny, zależnie od przeznaczenia i względów estetycznych, ale przede wszystkim stanowią one szeroki asortyment w postaci brył obrotowych zarówno niskich jak i wysokich, o profilu wypukłym, prostym, wklęsłym lub wypukłym łączonym z wklęsłym. Niejednokrotnie dla urozmaicenia wyglądu zewnętrznego stosowane są kształty asymetryczne. Uchwyty tych naczyń są przeważnie ażurowe, najczęściej w postaci wygiętych wałeczków.

Proces kształtowania znanych naczyń ceramicznych z uchem polega na formowaniu na kole czaruki i doklejaniu odpowiednio uformowanego ucha. W procesie tym cykl formowania czaruki szablonem na toczku dokonywany jest bardzo szybko, a często półautomatycznie, natomiast oddzielne formowanie ucha, doklejanie go do czaruki i związany z tym doklejaniem retusz przedłużają znacznie całkowity cykl produkcyjny filiżanek.

Ze względów higienicznych wewnętrzna strona znanych filiżanek nie budzi zastrzeżeń, natomiast strona wewnętrzna ma przy uchu liczne zagłębienia trudne do mycia.

Duża łatwość obtłukiwania się uszu w znanych

2

rozwiązaniach filiżanek doprowadziła do poszukiwań mocniejszych uchwytów. Były to przeważnie uchwyty pełne. Takie rozwiązanie wzmacnia uchwyt, lecz nie pozbawia filiżankę trudnodostępnych i kłopotliwych do umycia zagłębień.

Sposób wykonywania ceramicznych naczyń z uchem, według wynalazku, zwłaszcza filiżanek, eliminuje opisane niedogodności, czyniąc to naczynie higienicznym i łatwym do wykonania. Koncepcja wynalazku polega na tym, że razem z formowaniem czaruki — dokonywany na modelce jest również uchwyt, którego co najmniej jedna strona zewnętrzna lub wewnętrzna musi być ściśle obrotowa.

Wszelkie odchylenia tak formowanego ucha od kształtu obrotowego mogą znajdować się od strony modelki i muszą mieć wielkość pozwalającą na odciśnięcie ich szablonem.

Uchwyt ten powinien być usytuowany na krawędzi filiżanki na dość dużym jej odcinku, aby nie powodował swym ciężarem odkształcenia formy przy wypalaniu, przy czym rodzaj jego kształtu sugeruje formę bardziej spokojną od form uchwytów tradycyjnych filiżanek, co jest podyktowane tym, że ucho stanowi integralną część naczynia.

Wynalazek jest objaśniony na podstawie przykładu zilustrowanego na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia tradycyjną filiżankę z doklejonym uchem w przekroju pionowym, fig. 2 filiżankę według wynalazku, fig. 3, 4 sposób formowania filiżanek według fig. 2.

Jak to już wspomniano w początkowej części opisu tradycyjne rozwiązanie filiżanki składa się z czarki 1 o dowolnym kształcie z doklejonym uchem 2 o postaci odpowiednio ukształtowanego wałeczka. Filiżanka taka oprócz trudności technologicznych wykonania — ma trudne do umycia miejsca a, czyniąc ją niehigieniczną w użyciu.

Sposób wykonywania ceramicznego naczynia z uchem, zwłaszcza filiżanki, której konstrukcja jest przedstawiona przykładowo na fig 2, polega na tym, że znana modelka 1 zaopatruje się dodatkowo we fragment 2 powierzchni obrotowej współpracującej z odpowiednim wgłębieniem 3 w szablonie 4 i wystający poza krawędź 5 formowanej czarki a następnie na tak utworzonej modelce 1 formuje się za pomocą tego szablonu 4 jednocześnie kształt czarki wraz z uchwytem 6 przy czym uchwyt ten wykonany tym sposobem posiada zewnętrzną powierzchnię ściśle obrotową, natomiast wewnętrzna górna jego powierzchnia odcisnięta w modelce 1 może mieć dowolny kształt nieobrotowy, który jest podyktowany względami estetycznymi.

Odmiana opisanego sposobu według wynalazku z ilustrowanego na fig. 4, polega na tym, że modelka 1 ma kształt czaszy, zaopatrzonej w swej górnej części we wgłębienie 7 stanowiące zewnętrzną powierzchnię uchwytu w którym specjalnym szablonem wewnętrznym formuje się czarkę wraz z uchem uchwytem 6 od jej wewnętrznej strony, przy czym w tym przypadku powierzchnia wewnętrzna górna ucha ma kształt ściśle obrotowy, natomiast jego powierzchnia zewnętrzna dolna może

mieć dowolny kształt odcisnięty we wgłębieniu modelki.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wykonania ceramicznych naczyń z uchem, zwłaszcza filiżanek, których czarki zaopatrywane są w dowolne kształty obrotowe formowane na modelce za pomocą szablonu, **znamienny tym**, że modelkę (1) zaopatruje się we fragment (2) o powierzchni obrotowej współpracującej z odpowiednim do tej powierzchni wgłębieniem (3) szablonu (4) i wystający poza krawędź (5) czarki, a następnie na tak przygotowanej modelce (1) formuje się za pomocą szablonu (4) kształt czarki wraz z uchem (6), przy czym ucho (6) posiada zewnętrzną dolną powierzchnię ściśle obrotową, natomiast jego wewnętrzna górna powierzchnia ma dowolny kształt nieobrotowy, podyktowany względami estetycznymi.
2. Odmiana sposobu według zastrz. 1, **znamienna tym**, że modelkę (1) w kształcie czaszy współpracującą z wewnętrznym szablonem (8) zaopatruje się w jej górnej części we wklęsłą powierzchnię (7) współpracującą z odpowiednim występnym szablonu (8) i zawierającą wgłębienie o kształcie ucha (6), a następnie formuje się czarkę wraz z uchem (6) od jej wewnętrznej strony, przy czym wewnętrzna górna powierzchnia ucha (6) ma kształt ściśle obrotowy, natomiast jego zewnętrzna dolna powierzchnia ma dowolny kształt odcisnięty we wgłębieniu (7) modelki (1).

Dokonano jednej poprawki

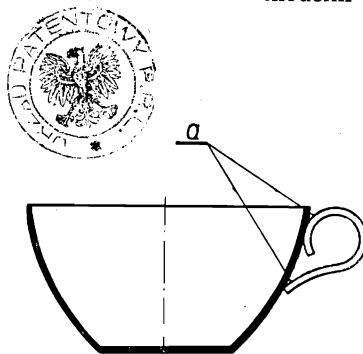

Fig. 1

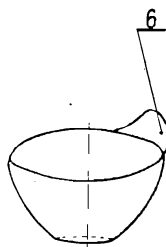

Fig. 2

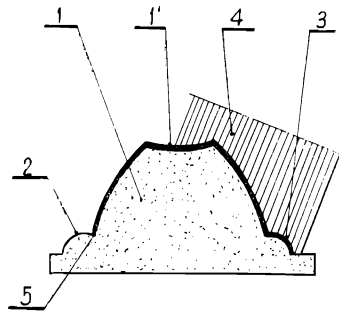

Fig. 3

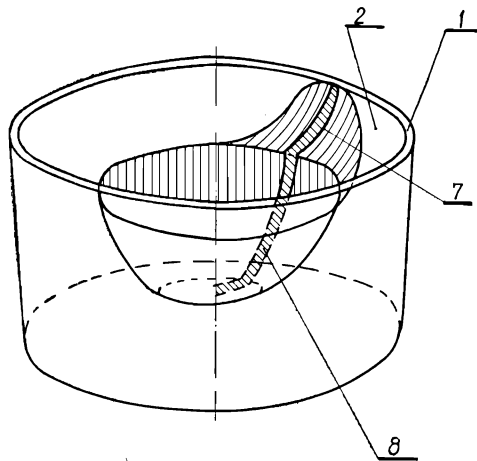

Fig. 4.

